Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Sermo de omnibus sanctis: Videns Iesus turbas

urn:nbn:de:bsz:31-300764

Visual Library

abſq; vlla fictione nos amatis ⁊ amantes
honoratis. noſtrū diligite ꝯſortiū. noſtra
vota cōplete ⁊ vehemēs qḋ de veſtra ſalu
te gaudium capimꝰ fruſtrare nolite. ¶ Pi
geat tamē aliquādo imo ⁊ pudeat tot dura
aſpera ⁊ horrida ꝑ pituris quotidie ꝑpeti
et ꝑ inſano amore mortaliū/ tam indigne
cōtumelioſeq; torqueri vt indignꝰ pereã
tis. ad nr̄m vero tam iocundū tam amabi
le ſerenū ⁊ deſiderabile ꝯſortiu; lentis aut
languidis vel emortuis affectib; aſpirare.
Et nequaq; ardua infractaq; ceruice/ ad
horā breuis etatis. Exultate vt in ꝑpetuū
cōregnetis vbi tamen merces vr̄a copioſa
eſt i celis. ¶ Si hec ⁊ hm̄ōi inſonaret mō
noſtris aurib; illa felix beatoꝝ concio. illa
ſupna ſanctorū eccleſia (o doctiſſimi ⁊ ſa
pientes viri) quid ageremꝰ quid cuperemꝰ
quo pacto eſtuaremꝰ. quis noſtrū eſt q̄ nō
totus exultaret? Quis hoc audiēs/ nō eru
beſceret putreſcere iacēs ī peccatis? Quis
nō potius aſſurgeret ſaliens ⁊ exultans in
deu; viuū qm̄ copioſa merces eſt in celis:
¶ Nihilominꝰ ſi nō in infidelitate obſur
duerimꝰ/ ſic dicūt/ ſic vocāt. ſic acclamātes
alliciūt. Obtemperemꝰ igit̄ vocantib; ami
cis. ⁊ talib; amicis. vt ad celeſtes nuptias
inuitātes/ verecūda repulſa nequaq; ꝯfun
damus: nō reijciamꝰ oblatam vltro merce
dem. dū licet ⁊ tempꝰ eſt. ſed exultemus to
to conatu mētis vbi noſtra merces copio
ſa eſt in celis. quod ipſe cōcedere dignetur
rex regū ⁊ dominꝰ dominantiū qui eſt ſan
ctoru; ſuorum copioſa merces Amen.

Sequitur alius ſermo factꝰ ī ſolēnitate oīm ſanctoꝝ. ab eodē

¶ P

Videns ihs turbas. aſcendit
in montē Math. v. c. Doctiſ
ſimi ac ſapiētes viri/ talis tã
taq; eſt diei huiꝰ celebritas.
vt in collaudatione huiꝰ abū
dantia magis laboremꝰ q̄ inopia. Eteni
viarū ſimul occurrētiū multiplicitas/ via
torem qn̄q; turbat amplius. q̄ ꝓmoueat.
veriūq; fit illud decepti amantis apud Na
ſone;. Inopem me copia fecit. Si enī vnꝰ
aut alter ſanctoꝝ famabiliu;/ omni laude
humana ſuperior eſſe ab eloquentiſſimis
viris ſepe cōfeſſus eſt. meus ſermo qualis
erit que ꝑconia nō vnius aut paucoꝝ. ſed
omniū cōplectat̄. Adde q̄ hic vberrima et
longe varia loquēdi materia ſuppetit. Tū
de ciuitate ſupna. de qua glorioſa dicta ſūt
Tum de ꝑmio beatoꝝ: tam eſſentiali: q̄
ſubſtātiali in aīa. ⁊ ꝯſubſtātiali in corpore
et actuali in vtriſq;. Deniq; de virtutibus
omnib;. de donis. de beatitudinib; alijſq;
ornamētis. quib; ſancti tui in gloria nunc
triūphantes/ et olim in vita agoniſantes
ꝑditi ſunt ⁊ fuerūt. Qḋ ſi oīa nūc dicere vo
luero/ vanꝰ erit ⁊ inexplebilis conatus me
us. incidāq; in illud. Oīa qui dicit. nihil
dicit. Propterea vnū tm̄modo. quod iſto
ſermone dici. illud penitus in exemplū re
linqui nūc aggrediar. illius auxiliū/ i qua;
velut in montē Jeſus deſcendēdo ꝑ mari
am matrē aſcendit. implorātes. ꝑſentemꝰ
illi aue angelicu; Aue ⁊c. ¶ Videns ihs
turbas ⁊c. Obſecro doctiſſimi ⁊ ſapientes
viri. Omittamꝰ interim corticē lr̄alis ma
terie ⁊ interiora myſteria penetrantes/ ver
ba hec nr̄o ꝓpoſito coaptemꝰ. vt in primis
neminē cōturbet. q̄ de ihu ſolo/ verba hec
contexta ſunt. qm̄ tanta eſt capitis mēbro
rūq; cōnexio. vt q̄ de capite xp̄o dicit̄/ dica
tur ⁊ de quolibet ſanctoꝝ. q̄ vidēs turbas
aſcendit in montē. Sed quo aſcenſu. ⁊ ad
quē montē? Aſcenſus iſte non pedib; cor
poris ſed pijs affectib; atq; virtutib; ꝑfi
citur. De quali aſcenſione loquit̄ ad deu;
propheta Beatus inquit homo cuius eſt
auxiliū a te. aſcēſiones in corde ſuo diſpo
ſuit in val. la. in lo. qu. poſ. Porro mons
iſte ad quē aſcendit̄/ mons ſyon eſt. mons
coagulatus. mons pinguis. in quo bene
placitū eſt deo habitare. iuxta illud qḋ ibi
dem ſubinfert̄. Eteni benedictionē dabit
legiſlator. ibunt de virtute in vir. vi. de de.
in ſyon. Ceterū a turbis ſecedere conuenit
alia/ iuxta numerū ſeptem beatitudinū in
euangelio hodierne celebritatis. enumera
tarum. Poſtq̄ veniat anima ad deū et ad
montem ſanctu; eius. nunc in ſpe per ſpe
culum ⁊ enigma. tandem in re per nudam
perſpicuāq; viſionem. ¶ Et in hm̄ōi qua
licunq; deductione. nunc ad noſtrā exhor
tationem. nunc pro ſanctorū collaudatio
ne. verſabit̄ ſermo noſter. Et q̄uis vnicus
in genere ſit aſcenſus in deū. ⁊ in montem
ſanctū eius. quem aſcenſum Augꝰ. poſuit
amorem. vſq; ad contemptū ſui/ ſicut ecō
tra amor ſui vſq; ad cōtemptū dei/ mergit
in infernū. Nihilominꝰ ſeptuplex hic aſcē
ſus in ſpecie numerat̄. quaſi totidem gra
dus myſtice Jacob ſcale. vbi ſunt angeli

aſcendentes et deſcendentes. ⁊ dñs innixꝰ
¶ Q ſcale Gen̄. xxviij. ¶ Primꝰ gradꝰ vel primꝰ
aſcenſus eſt/a turba rerū iſtarū ſenſibiliū
et diuitiarum mundanarū. Quē facit pau
ꝑtas ſpiritus. Beati inquit paupes ſpiri/
tu quoniā ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Cōtem/
nens itaqꝫ anima deuota temples copias
aurum et argentum cum ſuis ſequelis. eaſ
dem/contemptui ſuo ſibiqꝫ ſubiecit. ſubie
ctaqꝫ pedibus humilis affectionis calcat.
et calcatis dominatur. Siquidē ita figu
raliter promittit dominus per Moyſen.
Omnē locū quē calcauit pes veſter. veſter
erit. Pedem intellige affectionū. Hinc fit
vt anima in ſurſū altius erigitur/velut ſu/
per aggerē grandē ꝯſtituta et celeſtis mō
tis cacumen iam reddit proximior. Ex ad
uerſo viri diuitiarū eis miſero modo ſup/
peditantiū qm̄ turba hmōi rerū terreſtriū
ſicut onus graue ꝑ cupiditatis molē gra/
uatur ſup eis. Propterea diuitie ſunt tali
anime/tanq̄ mola aſinaria ad collū ſuſpē
ſa q̄ montē aſcēdere retorquet in ꝓfundū.
quēadmodū de ſaxo ſiſiphi poetica eſt fi/
ctio. Hinc ap̄lica vox clamat qui volūt di
uites fieri. incidūt in laqueū diaboli/⁊ ten
tationes. ⁊ deſideria multa nociua ⁊ inuti
lia. que mergūt hominē in interitum. i. ad
Tim. vi. Hūc ergo in montē ꝯtemplatio/
nis celeſtis ſcādere ſatage. tutius eſt crede
mihi. vt pauꝑtatē ſpūs arripias. leuē expe
ditam ⁊ liberā. Per hanc enī aſcēdit chri/
ſtus in montē ⁊c̄. ¶ Scd̄a turba eſt homi
nū. qui plerūqꝫ cōtumelijs. moleſtationi/
bus. ⁊ iniurijs ⁊ alijs mille modis. impe/
diunt aſcēſum in montē. Quobrem vt ani/
ma ſancta ipos tranſiliat neceſſe eſt. Hūc
vero ſaltū ⁊ aſcenſum operatur ſcd̄a beatitu
do mititatis ſeu māſuetudinis. Mititas
quippe erigit hoīes ſup hoīes. vt nihil eis
turbationis inferre valeāt. nihil leſionis.
quin potius ab his ꝯpreſſionibꝫ/ꝑ iniuri
as. ꝓbra. moleſtias. ſurſū magis impellū
tur. ⁊ ſicut arca noe. creſcētibꝫ vndis tribu
lationū. ſublimius attollitur ⁊ tandē fortius
aſcendit in montē. ¶ Tertia turba. eſt tur
ba paſſionū ex originali fomite in hoc mo
ribūdo corꝑe ſcatentiū. quēadmodū ſpes
metus. meror. gaudiū ⁊ ſilia. O turbā tur
bulentiſſimā. turbā noſtra omnia/miſeriſ
modis ꝯturbantē. turbā deniqꝫ cū omni/
bus. tum ꝑcipue adoleſcentibꝫ infeſtam ⁊
teda eos colluuione ſordidantē. Hāc tur/
bam egredi nō aliter facile eſt q̄ ꝑ tertiam
beatitudinē. qua dictū eſt Beati q̄ lugent
qm̄ ipi ꝯſolabuntur. Cur ita lugere neceſſe
eſt: q2 certe niſi ꝑ fletū exoneretur. lauetur et
purgetur ſenſualitas a malis cupiditatibꝫ in
tronaſcētibꝫ. ex putrida corruptōe. niſi in
ſuper diluuio aquaꝝ. taliū ſummergatur tur
ba egyptiaca vitioꝝ. ꝯſeſtī ſenſualis pha
rao cū curribꝫ ⁊ equitibꝫ ſuis. aīaꝫ iſraeliti/
cam ſurſū nitentē/ꝯprehēdit. ꝯprehēſaꝫ
circūligat funibꝫ peccatoꝝ. circūligatā q̄ꝫ
trahit. ⁊ ꝯturbat in dānationis abyſſum.
Tūc veraciter exclamare pōt miſerabilis
aīa talis. Quoniā iniq̄tates mee ſupgreſ/
ſe ſunt caput meū. Et rurſus. Intrauerūt
aque ⁊c̄. Tāto ergo diſcrimini. quale ꝓpi/
nabitur remediū: vtiqꝫ luctꝰ ⁊ lachrime. Ad
quid ita: vt reductis aq̄s maris. aquis ſcꝫ
amare penitentie ſup egyptios ſenſualita
tis/aſcēdat aīa ꝑ deſertū huiꝰ infelicitatis.
in terrā ꝓmiſſionis ⁊ in montē dei Jacob
Sed aīe tali/vnde luctꝰ ⁊ lachrime: Un/
diqꝫ ⁊ abūde. Recogitet aīa talis vehemē/
ter ꝓfunde atqꝫ frequēter/ſtatū ſuū. ꝯditio
nem ſuā. ſuūꝫ q̄ꝫ finē. Judicet q̄ terribilis
deus in cōſilijs ſup filios hoīm. penſet q̄
incerta ſint ſup ipaꝫ diuine ſeueritatis ſeu
miſcdie iudicia. Clamet ꝓinde cū Anſel/
mo. Heu vbi ſuꝫ ⁊ vbi nō ſuꝫ que vbi futu
ra ſuꝫ neſcio. Ponat aſſidue corā oculis ī
lumine fidei quāta eā ſi recte vixerit mer/
ces maneat ī celis. Sin autē/q̄ horrēdo ad
dicēda eſt ſupplicio. Tūc lugebit. ⁊ lugēs
ab oībꝫ voluptatū illecebraꝝ/turbis irri/
dentibꝫ ſemel abſoluet. ⁊ aſcēdet in montē
¶ Et quidē triplices iſti priores gradꝰ vl
aſcēſus ſcale nr̄e euāgelice qbꝫ aſcenditur in
montē/reſpiciūt incipiētes. ⁊ in ipo Abra
am figurati ſunt de q̄ habetur Gen̄. xij. Egre
dere de terra tua. ecce aſcēſuꝫ vel egreſſuꝫ a
turba opū terrenaꝝ. q̄ ad primā beatitudi
nē. Et de cognatōe tua. ecce aſcēſuꝫ ex tur/
ba hoīm. q̄ cognati ſūt ⁊ affines. q̄ ad ſecū
dā beatitudinē. Et de domo p̄ris tui. ecce
aſcēſuꝫ ſup ſenſus ꝓprios corꝑales ⁊ ſuarū
turbā paſſionū. Quid enī ꝯgruētiꝰ ſignifi
cat h̄ domꝰ p̄ris/q̄ ꝯtuberniū ꝓprij corpis
Et h̄ q̄ ad tertiā beatitudinē. ¶ Subſe/ ¶ R
quēs gradꝰ ⁊ ille ē quartꝰ. decet ipos ꝑfici
tes. vbi aīa ſeipaꝫ quodāmō exit. dū ꝓprias
affectōes. ꝯmodi. tanq̄ turbas aliq̄s inti/
mas deſerit. H̄ ꝑ q̄rtā beatitudinē. q̄ ē eſuri
es ſitiſqꝫ iuſticie. ꝑ hāc aūt affectu ꝯmodi

depoſito. nō iam querit q̄ ſua ſunt ſed affe
ctione iuſticie tota ſuccedit. ⁊ ipſius eſurie
ſitiq̄ꝫ contrahit in ſublimiꝰ montis. Quo
pacto/ſic ipſa anima eleuata triplici gradu
priori/ſuperat turbas predictas. Sed ad
huc q̄ꝫ longe ſit ab illa iuſticia beatoꝝ reco
gitat/ q̄ꝫ impar exiſtit tali dignitate tanteq̄ꝫ
retributionū gratiarū ⁊ laudū. qualē ⁊ q̄n/
tum meret apud ſe creator ſuus. reparator
ſuus. ꝓtector ſuus ⁊ ſaluator ſuus. Deni/
agnoſcens imꝑfectū ſuū. iam nō in ſe ma/
net ſed deficit a ſe. ⁊ in ſalutare dei conſcen
dit cum ꝓpheta dicens. Deficit caro mea ⁊
cor meū. deus cordis mei ⁊ pars mea deꝰ ī
eternū. Ita anima deficiendo a ſe ⁊ ſuble/
uata ſupra ſe. liberiꝰ in montem aſcendit.
¶ Mirabit fortaſſis aliquis. ſi iam vltra
quippiā anima habet qđ deſerat ⁊ aſcen/
dat ſublimiꝰ in montē. Ecce tranſiliit tur
bam reꝝ materialiū extra ſe ꝑ primā beati
tudinē. Exiuit turbā hominū iuxta ſe per
ſcđaꝫ. Abducit ſe a turba paſſionum infra
corpus ꝓpriū. per tertiā. Deſeruit tandē in
tra ſe innataꝝ affectionū. per quartā. Tur
be alie/quales relique ſunt. ampliꝰ ſunt ni
mirū turbe ciuiū ſupnoꝝ ſub triplici hie/
rarchia coordinatoꝝ. turbe pulcerrime. et
a priorib9 longe diſſimiles trāſcēdē. Ipſi
eni ſunt cuſtodes ciuitatis. quos/aīa deuo
ta querens ſponſuꝫ/paululū cū ꝑtranſiſſet
inuenit quem diligebat. Itaq̄ꝫ niſi relicta
hac triplici turba. nō ꝑuenit ad ſupremuꝫ
cacumen montis noſtri. in quo deꝰ eſt in/
nixus ſcale myſtice. que dicta eſt. ⁊ vbi aīa
tute requieſcit in monte ſancto dn̄i. Hi tri
plices aſcēſus ſunt ꝑfectoꝝ atq̄ꝫ purgatiſſi
moꝝ. quales fuerūt ſancti nr̄i dū viuerent
et multo feliciꝰ tales nūc ſunt in gloria vbi
ſm dictū Greg. ipi in deū nō ſolū aſcēdūt.
ſed in eo currūt. ¶ Sunt plane in trinita/
te (quātuꝫ dicere fas ē) tres ꝑfectarū aīarū
aſcenſus. cōformiter ad tria appropriata
ꝑſonis iuxta tres nouiſſimas beatitudīes
quib9 aſcendit in montē ſupremū. Primꝰ
aſcenſus eſt miſericordiſſimi amoris ī ſpi/
ritu ſancto. qualiter exultauit id eſt extra ſe
ſaltauit ⁊ aſcēdit xp̄s in ſpiritu ſancto Lu
ce. x. ꝓpterea beati miſericordes q2 miſeri/
cordiā que ſpiritui ſancto ꝓpria eſt conſe/
quuntur. Et hic ꝑtranſit turba ſeraphin.
Scđm aſcēſum intelligo. puriſſime ⁊ mū
diſſimis cognitionis in filio. in quē credē
tes (inq̄t petrus) exultabitis leticia in enar
rabili Idcirco beati mūdo corde. q̄m ipſi
deū videbūt. ⁊ hic ꝑtranſit turba cherubin
In tertio aſcēſu eſt pacatiſſima ⁊ impertur/
babilis quies in ipo patris ſecretiſſimo al
tiſſimoq̄ꝫ refugio. Nā beati pacifici. q̄m fi
lij dei vocabunt. Si aūt filij ⁊ heredes. he
redes quidē dei. ⁊ in eius adiutorio habi/
tantes. ꝓpter qđ in pace fit locꝰ eoꝝ. ⁊ excla
mat aīa quelibet talis cum ꝓpheta. in pace
in id ipm dormiā ⁊ requieſcā. ⁊ hic aſcēdit
ſupra tertiā turbā que eſt thronoꝝ. ¶ Sic
igit declaratū eſt/⁊ ſuꝑficiali quodā tranſ/
curſu deductū eſt (doctiſſimi ⁊ ſapiētes vi
ri) quib9 gradib9. quo ve aſcēſu/iuxta ſeptē
plicē beatitudinē/quilibet ſanctoꝝ exem/
plo xp̄i. vidēs turbas/ aſcēdit in montem
qđ fuit thema. ¶ Suꝑſunt plurima q̄ eti
am ipe dictauerā. ꝑſertim de aſcēſu in mō/
tem ꝯtemplatōis. ſed breuitatis amor me
retrahit. cogitq̄ꝫ vt ꝑſuaſione oratoria. ⁊ ex
hortatoria/ad aſcēſum ſuꝑne felicitatis fi/
niat qđ ceptū eſt. Oro. ¶ Venite obſecro
ſapiētes ⁊ doctiſſimi viri. venite iuuenes
et puuli. ſenes cū iuniorib9. venite exulte/
mus dn̄o. venite aſcēdamꝰ in montē. vt ex
emplo loth. ſaluos nos ibidē faciamus. fu
giamꝰ o citius a loco horroris ⁊ vaſte ſoli/
tudinis ad locū vberrimū. a carcere fetulē
to ad regnū ſplēdidiſſimū. ab exilio duriſ/
ſimo ⁊ luctuoſiſſimo/ad patriā ſuauiſſimā
a ꝑcelloſo mari ad portū tranquilluꝫ. Ab
oib9 deniq̄ꝫ miſeriaꝝ erūnarūq̄ꝫ circūſtre/
pentib9 turbis/ad beatitudinis mōtē. vbi
ſtatꝰ eſt/oim bonoꝝ aggregatōe ꝑfectus. ꝑ
ceſſerūt ſancti ꝓceſſit ⁊ xp̄s. q̄ nos ſubſecu/
turos ꝑſtolat. Tollamꝰ quicq̄d aſcēſui ob
ſtat. recedamꝰ ꝑcipue a circūfluis terrena/
rū curaꝝ ⁊ anxietatū turbis. Ille nos pre/
mūt ⁊ ꝑſſos atterūt. ꝑſſoſq̄ꝫ ⁊ attritos fun
ditus via ꝑſternūt. Si ſpēdidiſſimas opes
ſi voluptates iocūdiſſimas ſi glīoſos ho/
noꝝ titulos. ſi ꝑclarā deniq̄ꝫ ſapiam/felici
ter ſtabiliterq̄ꝫ adipiſci ſatagimꝰ. aſcenden
dū eſt ī montē. Fallit ꝑ certo deſipit ⁊ inſa
nit/q̄ſq̄s inter infirmas rerū caducaꝝ tur
bas/iſta ſe habiturū ſperauit. vbi q̄cq̄d ē/
egenū ē. anxiū ē. mobile. fluidū. ⁊ nulla ſta
bilitate ſubnixū An ꝑ q̄t q̄tidiana. tot exꝑi
mēta ſic ſe hr̄e indicat. ita vt indicatis nō
dubito. ¶ Qualꝰ ergo miſeria q̄rūdā mihi
ſimiliū/q̄nta infelicitas ⁊ q̄nta dementia
alioꝝ ſuꝫ ſciēter agi. ⁊ ī egeſtate diuitias/in
meſticia voluptates/ in dedecore gloriā/ ī

ſtulticia ſapientiā/in fluxibilitate deuiam
ſperare ſtabilitatē. ¶ Ut quid fabricamꝰ
nobis montes neſcio qͤs vmbratiles atqꝫ
fantaſticos viciorꝫ. nūc in elatione. nūc in
crudelitate. nūc in enormi fluxu volupta/
tēqꝫ ⁊ ſimilibꝫ. Nōne mōtes hmōi. ſūt mō
tes gelboe maledicti ſupra quos neqꝫ ros
diuine grē. neqꝫ pluuia virtuoſe cōſolatio
nis deſcendit. Aut ſi verius loquimur. hi
mōtes nō mōtes ſunt. ſed valles teterrime
ꝓcipites ⁊ lubrice. quibꝫ innitētes dilabū
tur in abyſſuꝫ. abſorbēturqꝫ ⁊ vrget ſuper
eos puteos os ſuū. ¶ Exurgamꝰ tandē li/
bertate tota ſpūs. aſcēdamus in montē ſo
cietatis beatorꝫ. diſponamꝰ aſcēſiones in
corde noſtro ꝑ gradus beatitudinū ꝓmiſ/
ſarum. de paupertate ſpūs in mititatē. ō hac
in luctū. de luctu in eſuriē ſitimqꝫ iuſticie.
de hac in miſericordiā. de ipa in mundiciā
cordis. ⁊ tandē intremꝰ pacē que exuperat
omnē ſenſuꝫ. ⁊ in qua ſi ꝯpleamur. cōſiſtit
humana felicitas ſm̄ deductionē Aug. no
no ō ci. dei. ¶ O vere felices ſancti. ſancte
qꝫ omnes. quorꝫ celebritas agit᷑. felices in/
quam qui ſecuri iam ⁊ vndiqꝫ pacifici ha/
bitant in tabernaculo dn̄i. ⁊ requieſcūt in
monte ſancto eius. nō iam formidāt laqͦs
temptationū vbilibet expāſos. nō ſeuas ir
ruentiū hoſtium inſidias. nullis mordent᷑
ꝯſcientiarꝫ aculeis. nulla vrunt᷑ infamia.
nō triſtes metuūt ſenectutē. omnia deniqꝫ
inter eos ſerena pacataqꝫ ꝑſiſtunt. ¶ Et o
tandē qui tales eſtis eterna pace fruentes
nos pijs nūc oculis miſeras queſumꝰ cer/
nite terras. Et ſi nihil patimini/cōpati tn̄
fas eſt. Cōpatimini nobis exulibꝫ gemen
tibus ⁊ flentibꝫ in hac lacrimarum valle.
Cōprimūt ecce nos vndiqꝫ hoſtiles ma/
lignantiū turbe. cōculcāt. lacerāt. obruunt
et in carcerē detrudunt. Jam omne caput
languidū. ⁊ omne cor merens. a planta pe
dis vſqꝫ ad verticē capitis. nō eſt in eccl'ia
hac ſanitas. Jn illa heu dixerim eccl'ia cu/
ius fundamēta ſunt in vobis montibꝫ ſā/
ctis. qm̄ veſtro ſanguie. veſtraqꝫ morte cō
ſecraſtis. dilataſtis. roboraſtis. eam quam
nunc heu immunitā cernitis miſericordia
et merito qm̄ fede laceratā crudeliter deciſ/
ſam ſimiliter cōculcatā aſpicitis. vt huma
ni ſpes auxilij iam nulla ſit. ꝓpterea leua/
mus oculos nr̄os in vos montes vnde ve
niat auxiliū nobis. Nam cū ignoramꝰ qd̄
agere debeamꝰ hoc ſolū habemꝰ reſidui vt
oculos nr̄os ad deū dirigamus. potuiſtis
olim moribūdo corꝑe circūdati/mirabilia
mirabiliter oꝑari. tanqꝫ habētes imperiū
vite ⁊ mortis. tanqꝫ inſuꝑ potētes in eo. q
vos cōfortabat xp̄s. nunqd abbreuiata eſt
poteſtas vr̄a nunqd charitas tepefacta?
Abſit hꝫ. potꝰ. Succurrite
ꝗ miſeremī. ferte ſubſidiū. Suſcipite vos
montes pacē populo. qr alij qui ſuſcipiāt
et eam ꝓbeant/nō ſunt. ¶ Et tu dn̄s rex ce
lorꝫ corona ſanctorꝫ omniū. emitte lucē tu
am ⁊ veritatē tuā. vt nos deducāt ⁊ addu/
cant in montē ſanctū tuū. ⁊ in tabernacu/
la tua. in ꝓſenti ꝑ fidem ſpem ⁊ gratiā. ⁊ in
futuro per gloriam Amen.

Sequitur ſermo factus in die natiuita ¶ A
tis domini ꝑ eūdem.

Verbū caro factū eſt ⁊ habitauit
in nobis Joh. i. Poſtulemꝰ fra
tres in xp̄o. vt verbuꝫ qd̄ hodie
caro factū eſt/illud in me ꝓpheticum adim
pleat: dn̄s dabit verbū euāgeliſantibꝫ vir
tute multa. qm̄ inſipidū inane ⁊ inualidum
erit verbū mei oris. ſi nō accipiat virtuteꝫ
multam a verbo dei patris. Poterit aures
carnis/ſtrepitꝰ nr̄i ſmonis ꝑcutere: ſed in
auribꝫ mētis nec fortiter ſonabit. nec ī eas
alte fixeqꝫ deſcēdet. ſi nō a verbo hoc/ſuaꝫ
ſonoritatē aſſumat ⁊ virtutē. Et hoc ipſuꝫ
vt impetremꝰ/te neſcio an glorificādā ma
gis aut ſtupēdā verbi huiꝰ matrē inuoca/
bimꝰ. ſalutantes ⁊ verbis angelicis ſaluta
bimꝰ inuocātes ⁊ dicentes Aue maria ⁊c.
¶ Verbū ⁊c. Qm̄ triplicē verbi dn̄i nati
uitatē euāgelica hec cōtinet ꝑticula/ad ſui
ꝯmemorationē meū inflexit animū. qr inꝰ
verbū creatū ſentētioſuꝫ aſſumerē/q de ver
bo increato qd̄ ſentētioſiſſimū eſt/fueram
locuturꝰ. ¶ Vides itaqꝫ in ꝓaſſumpto ver
bo ꝙ naſcit᷑ dei filiꝰ ex paterno intellectu et
naliter ideo verbū appellat᷑. Aſpicis ꝙ ab
vtero materno naſcit᷑ tpaliter. ꝓpterea dicit᷑
caro factū eſt. Intueris poſtremo ꝙ in cor
de humano naſcit᷑ ſpūalit᷑. quobrē ſubiūgi
tur. ⁊ habitauit ī nobis. ¶ Verbū. qd altiꝰ
us/qd immēſius/qd diuiniꝰ. Naꝫ deꝰ erat
verbū Joh. i. Caro factū eſt. qd humilius
qd impotētiꝰ. qd fragiliꝰ. qr oīs caro fenū
Eccl'i. xiiij. Habitauit ī nobis. qd amabili
us qd iocūdiꝰ qd appetētiꝰ. neqꝫ enī ē nec
fuit alia natio tā grādis: que habeat deos
appropinquātes ſibi ſicut adeſt nobis deꝰ
noſter Deut. iiij. Verbū inqt caro factum